

vibensstabelig Side blev erklæret, at skønt Forholdene paa den Plads ikke vare saa heldige, som ønskeligt kunde være, vare de dog ikke anderledes, end at det vel kunde forsvares at blive der. Det blev da forsøgt at udtaske en Plan til Ombygning af Frederiks Hospital. Men det viste sig, at en saadan Om-dannelse vilde have mange Ulemper og bl. a. vilde blive ganske overordentlig kostbar. Der forelaa to Planer til Ombygningen, hvis Forskel i Pris var omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og om den ene af disse Planer, den dyreste, erklærede Kommissionens lægevidensstabelige Medlem, at man fra Sægernes Side kunde være tilfreds dermed, medens han derimod bestemt erklærede, at den anden ikke vilde kunne fyldestgøre de Krav, man fra den lægevidensstabelige Undervisnings Side maatte stille til et saadant Hospital. Prisen var imidlertid faaledes, at naar man tog i Betragtning, hvad Ombygningen vilde koste, og at der vilde kræves Indkøb af meget betydelige og meget kostbare Arealer fra de omliggende Ejendomme, og at desuden Fødselsstiftelsen og de lægevidensstabelige Institutter skulde opføres paa et andet Sted, hvad der vilde koste omtrent et Par Mill. Kr., vilde det hele Beløb, som vilde medgaa dertil, blive omtrent 5 Mill. Kr., lidt over efter den ene Plan og lidt under efter den anden Plan, men vel at mærke: Hospitalet vilde saa kun blive af en Størrelse paa 460 Senge, hvilket er det Antal Senge, som man fra lægevidensstabelig Side erklærede var det mindste, man kunde have for at tilfredsstille den lægevidensstabelige Undervisning. I den tidligere Plan havde man tænkt sig et Hospital paa 860 Senge, altsaa paa 400 Senge mere, men dette Hospital vilde ikke komme til at koste stort mere efter den dyreste Plan, der havde foreligget for det, end omtrent det, som efter den billigste Plan et Hospital paa 460 Senge vilde koste, naar der ombyggedes paa den hidtilværende Plads, naar de nødvendige Arealer skulde erhverves. Det er altsaa klart, at det vilde blive en meget kostbar Historie, og til hyvende og sidst var der i Kommissionen, som turde holde paa, at denne Ombygning skulde finde Sted. Der kom nemlig en Omstændighed til, som gjorde, at det vilde være end mere vanskeligt, og det var, at hvis Ombygningen skulde finde Sted paa den samme Plads, vilde det for det første medføre meget store Ulemper for hele Hospitalet ved alt det Støv og lignende, som en saadan Ombygning vilde medføre. Men man maatte naturligvis desuden have rommet en stor Del af Hospitalet og altsaa, medens den omhandlede Ombygning fandt Sted,

søge at skaffe Plads paa andre Steder til de Patienter, der bleve udflyttede fra det nuværende Hospital. Det vilde jo medføre Vanskeligheder og stor Beføstning, som vilde forøge den Sum, som Ombygningen vilde gøre Krav paa. Man forlob derfor nu Tanken om at blive paa den nuværende Plads og søgte saa at finde andre Grunde, enten kommunale eller private eller Statsgrunde, som vare egnede til Henslytning af Hospitalet, og hvor man muligvis tillige kunde finde Plads til Kaserer, idet man da tillige kunde flytte de nuværende Kaserer, uden at komme ind paa Fællesspørgsmaalet. Det lykkedes ogsaa at finde saadanne Grunde dels ude ad Vesterkanten ved Tjanevejen, hvor der kunde blive Plads til Kaserer, dels ude ved Sagtvejen, hvor der var betydelige Grunde, og hvor der blandt andet kunde blive Plads til Hospitalet, Fødselsstiftelsen o. s. v.; men dels vilde det koste ikke ganske lidt at erhverve disse Grunde, og dels vilde andre Ulemper være forbundne dermed. Der var blandt andet for Hospitalets Vedkommende den store Ulempe, at det vilde komme til at ligge saa langt fra Byens Midtpunkt, at det vilde blive en Gene ikke blot for de studerende, som skulde derud for at modtage Undervisning, men ogsaa for det store Publikum, baade for de syge, der skulde transporteres der ud, og for dem, der vilde besøge dem. Desuden vilde det medføre en ekstraordinær Beføstning, idet det vistnok med fuld Føje blev gjort gældende, at naar man kom saa langt ud med Hospitalet kunde man ikke forsvare at have Polikliniken der, saa at man maatte have Lokaler til denne nærmere ved Byen. Og fra Fødselsstiftelsens Side blev det gjort gældende, at det aldeles ikke kunde gaa an at flytte saa langt bort med den, idet det vilde føre til, at endnu langt flere vilde føde paa Vegen til Stiftelsen, end det allerede nu er Tilfældet. Der var altsaa store Ulemper ved Benyttelsen af disse Grunde; men paa den anden Side var der Mulighed for at benytte dem, hvis man ikke kunde komme til Rette paa anden Vis. Derefter forsøgte man at faa en ny Overenskomst i Stand imellem Kommunen og Staten for at se, om man ikke gennem en saadan Overenskomst kunde fjerne de Anker, der havde været fremsatte imod den tidligere; og af de Forhandlinger, der nu bleve førte, fremgik saa den Overenskomst, der foreligger her.

Jeg skal tillade mig at anfille en Sammenligning imellem, hvad den tidligere Overenskomst og den foreliggende gaa ud paa. Efter den tidligere Overenskomst vilde Staten faa af de 3 Fællede, Blegdams-, Øster- og Nørrefælled, 67 Tdr. Land, paa